

For de tilfælde, hvor forældrene lever sammen, kunne det hævdes, at kravet om forkyndelse overfor dem begge går videre, end praktiske hensyn nødvendiggør. Heroverfor må imidlertid peges på den gældende regel i retsplejelovens § 156, stk. 1, nr. 2, som muliggør, at forkyndelse, når kun den ene af forældrene er til stede, som altovervejende hovedregel i praksis vil kunne ske samtidig også for den

fraværendes vedkommende gennem den tilstedeværende.

Til det anførte kommer, at det retsteknisk ville være u hensigtsmæssigt at knytte anvendelsen af en eventuel undtagelsesregel til det i sig selv ret usikre kriterium, om forældrene på tidspunktet for forkyndelsen kan siges at være „samlevende“ eller ej.